

ת"פ 14156/12/16 - מדינת ישראל נגד שמעון אמסלם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14156-12-16 ישראל נ' אושרובסקי ואח'

לפני כב' השופטת נעה תבור, סגנית הנשיא
המאשימה מדינת ישראל
ע"י תביעות ת"א
נגד

הנאשם

2. שמעון אמסלם
ע"י ב"כ עו"ד ניר זנו, עו"ד קרן ועו"ד אטיאס

גזר דין

כללי

1. הנאשם, יליד 1983, הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן האוחז שני אישומים בעבירות רכוש, כדלקמן:

א. על פי האישום הראשון - ביום 01.12.16 הגיעו הנאשמים יחד ברכב, כשלראשם כובע ובאמתחתם מעילים, כפפות לידיים ותיק שחור גדול שהכיל כלי פריצה וחנו בסמוך לבית פרטי בהרצליה. בהמשך יצאו הנאשמים מהרכב, קפצו מעל גדר הבית אל החצר האחורית והתפרצו לתוך הבית דרך דלת הכניסה הראשית בכך ששברו את צילינדר הדלת ונכנסו פנימה. לאחר שנכנסו, ניגשו הנאשמים אל ארון החשמל הפנימי בדירה פתחו אותו, קרעו את חוטי התקשורת ובכך נטרלו את האזעקה. לאחר מכן, הסתובבו הנאשמים ברחבי הבית על שלל מפלסיו, תוך שהם מחטטים במגירות, מורידים תמונות ואף עוקרים "ארגזי רוח" של תריסים והכל בחיפוש אחר כספת תוך גרימת אי סדר בבית. הנאשמים נטלו את ארנקה של בעלת הדירה וריכזו את תכשיטיה שכללו שרשראות זהב, שעונים וטבעות (בשווי רב). בעקבות דיווח על כניסת חשודים לבית, הוזעקה למקום משטרה אשר הגיעה בסמוך לקריאה. השוטר נכנס לבית, זיהה הנאשמים בדירה ואלו החלו לברוח מפניו לקומות העליונות עד שהשתלט על שניהם. בכליו של נאשם 2 נתפס סכום כסף בסך ₪ 520 חשוד כגנוב. במסגרת אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של: **התפרצות למקום מגורים לבצע עבירה**, לפי סעיף 406 (ב) לחוק העונשין התשל"ז-1977 וכן סעיף 29 (א) לחוק, **ניסיון גניבה**, לפי סעיף 384 לחוק + סעיף 29 (א) לחוק וסעיף 25 לחוק, **החזקת מכשירי פריצה**, לפי סעיף 409 לחוק וכן סעיף 29 (א) לחוק, **היזק לרכוש במזיד**, לפי סעיף 452 לחוק וכן סעיף 29 (א) **והחזקת נכס חשוד כגנוב**, לפי סעיף 413 לחוק.

ב. האישום השני - ביום 18.10.16 הגיעו הנאשמים לבית פרטי בתל אביב, מצוידים בכובעים להסתרת פניהם, כפפות על ידיהם ותיק גב שבו כלי פריצה. הנאשמים נכנסו לחצר הפרטית של הבית וניגשו אל חלון העבודה המסורג המצוי בקומת הקרקע. השניים השתמשו בכלים שהיו להם עקרו את סורג החלון, פתחו את החלון ונכנסו אל הבית. הנאשמים ניגשו אל ארון התקשורת, חתכו חוטי חשמל, עקרו את קופסת האזעקה, נטרו את מכשיר ה-DVR, ראוטר עמוד 1

ושני חלקים ממערכת אודיו (בשווי 5000 ₪ האחד) והטביעו אותם בכיור המטבח. לאחר מכן, נכנסו הנאשמים אל כל חדרי הבית וחיסטו בארונות תוך גרימת אי סדר רב במטרה לגנוב רכוש. נאשם 2, בסיועו של נאשם 1, נטל ונשא מהבית את תכשיטיה של אשת המתלונן בשווי כ 5000 יורו, תכשיטים של בנותיו, שעון בשווי של 3400 יורו, ארנק עור וכסף מזומן בסך של 1000 יורו, 1000 דולר, 1000 פאונד. לאחר האמור עזבו הנאשמים את הדירה. במסגרת אישום זה הורשע הנאשם **בהסגת גבול כדי לעבור עבירה**, לפי סעיף 447(א) לחוק ביחד עם סעיף 29(א) לחוק וכן בעבירה של **גניבה**, לפי סעיף 384 לחוק.

2. על פי הסדר הטיעון הוסכם כי בטרם טיעונים לעונש יופנה הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו. כן הוסכם כי יוטל על הנאשם מאסר על תנאי לגבי כל עבירת רכוש, קנס שלגבי גבוהו, הטיעון יהיה פתוח. עוד הוסכם כי תנאי להסדר הוא שעד מועד הטיעונים לעונש יפקיד הנאשם סך של 6000 ₪, ואכן פיצוי כאמור הופקד.

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן מיום 04.05.2020 עולה כי הנאשם כבן 36, נשוי ואב לשניים. מזה כ- 5 שנים עובד בעסק פרטי בניהול אחיו והוא המפרנס העיקרי במשפחה. שירות המבחן התייחס למכלול נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם.

שירות המבחן התייחס להרשעות הקודמות של נאשם, האחרונה שבהן משנת 2013, בגין מעורבות בעבירות רכוש שונות והפרת הוראה חוקית. בגין עבירות אלו נדון בין היתר ל-4 מאסרים בפועל, כשממאסרו האחרון שוחרר לפני כ-6 שנים. מלבד התיק הנוכחי, לא תלויים כנגדו תיקי משטרה נוספים. הנאשם מוכר לשירות המבחן מאבחוניהם קודמים ומהליך מעצר בתיק הנוכחי בשנת 2017. כמו כן היה בצו פיקוח מעצר בשירות המבחן שהוטל למשך 6 חודשים והואר ב-6 חודשים נוספים.

שירות המבחן מתאר שבמסגרת צו פיקוח המעצר בתיק הנוכחי התרשם מאדם שבצעירותו גילה בעיות התנהלות ונחשף להתמכרויות להימורים בסביבתו המשפחתית הקרובה והיה ער לנזקיה והשלכותיה של התמכרותו. עוד התרשם שירות המבחן כי למעצרו של הנאשם ולהליכים המשפטיים בתיק זה הייתה השפעה מציבה גבולות, מרתיעה ומדרבנת לשינוי. הנאשם חידש את הקשר עם גורמי טיפול בעמותת "אפשר", הצליח לתת אמון בגורמי הטיפול, שיתף פעולה באופן מלא והיה ממוקד בהליך השיקום שלו. בעקבות זאת העריך שירות המבחן שרמת המסוכנות במצבו של הנאשם פחתה. לאורך שלבי הטיפול הוקלו תנאי מעצרו באופן הדרגתי. לאחר שצו הפיקוח הוארך המשיך הנאשם בטיפול בעמותת "אפשר" כשניכר היה כי מחזק יכולת להימנע מהימורים ומגביר יכולת לנהל אורח חיים מאוזן ונורמטיבי. מדיווח עדכני אשר התקבל מהעו"ס המטפלת בנאשם עולה כי הנאשם מתמיד בטיפולים מתוך מוטיבציה פנימית אמיתית לשינוי. עוד התרשמה המטפלת כי הנאשם נעדר דפוסי אישיות והתנהגות אנטי סוציאליים והוא מבטא בווה מביצוע העבירות ולצד זאת מנסה להיות סמכות הורית מיטיבה לילדיו.

הנאשם מסר כי על רקע התמכרותו צבר לאורך השנים חובות לשוק האפור, כאשר על רקע הלחצים הנפשיים והכלכליים אשר נלוו לאלו, החל לבצע עבירות שונות, בעיקר פריצות לבתים. בנוסף לכך, ביטא אכזבתו מעצמו, חרטה על התנהגותו והביע אמפתיה כלפי נפגעי העבירה. כן ביטא הנאשם נכונות לפעול בדרך של פיצוי המתלוננים ואיחוי היחסים ביניהם.

לאור האמור ועל מנת לחזק ולשמר את ההליך הטיפולי והשיקומי של הנאשם, המליץ שירות המבחן להסתפק בהעמדת הנאשם בצו מבחן למשך שנה. בנוסף, לאור תחושות החרטה והרצון שביטא לאיחוי הפגיעות יבחן שירות המבחן התאמתו להליך "צדק מאחה".

שירות המבחן היה ער לחומרת העבירות הנדונות ולעמדת התביעה באשר להטלת עונש מאסר בפועל. עם זאת העריך כי בשים לב להשתלבות הנאשם בהליך טיפולי מזה כשלוש שנים, הטלת עונש מאסר, אף אם ירוצה בדרך של עבודות שירות, תפגע באופן ממשי בהישגי התהליך המשמעותי שהנאשם ערך בחייו ועשויה לפגוע בהמשך עבודתו כמפרנס עיקרי בתא המשפחתי. כענישה קונקרטית חלופית המליץ שירות המבחן על הטלת צו של"צ בהיקף שעות נרחב של 220 שעות. הנאשם הביע נכונות לבצע צו של"צ. כן המליץ שירות המבחן על הטלת מע"ת, כגבול ברור ומרתיע מהישנות ביצוע עבירות נוספות בעתיד, כמו גם פיצוי למתלוננים.

טיעוני הצדדים

4. **ב"כ המאשימה**, התייחסה בטיעוניה לעבירות בהן הורשע הנאשם ולנסיבות ביצוען. בהקשר זה הפנתה לדוח מסכם של מז"פ (ת/1) שבו ניתן לראות את אי הסדר שגרמו הנאשמים בעת הפריצה לדירה באישום הראשון. ב"כ המאשימה הדגישה את התכנון והתחכום שבביצוע העבירות ואת שווי הרכוש אותו התכוונו הנאשמים לגנוב באישום הראשון והרכוש שנגנב באישום השני. לאחר שהתייחסה לערכים המוגנים שבסיס העבירות ולמידת הפגיעה המשמעותית בהם עתרה למתחמים הבאים: לאישום הראשון (התפרצות לדירה ועבירות נלוות) מתחם שנע מ-15 חודשי מאסר ועד 30 חודשי מאסר בפועל (כאשר רק לעבירת התפרצות לדירה המתחם הנהוג בפסיקה נע מ-12 ועד 24 חודשי מאסר), לאישום השני (הסגת גבול וגניבה) מתחם שנע מ-10 חודשים ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל. לתמיכה בעתירתה העונשית ולצורך בענישה מרתיעה בעבירות מסוג זה הפנתה התובעת לפסיקה. באשר לעונש המתאים לנאשם הדגישה את עברו המכביד של הנאשם כמשתקף בגיליון ההרשעות שהגישה (ת/2) ואת העובדה שגם מאסרים קודמים שהושטו עליו לא הרתיעו אותו מלחזור ולבצע עבירות (מאסר על תנאי קודם פקע ימים ספורים לפני העבירה הנוכחית). כן ביקשה התובעת שלא לזקוף לחובת המאשימה את חלוף הזמן מאז הגשת כתב האישום בשל התמשכות הליכי המו"מ בין הצדדים. המאשימה לא התעלמה מהעובדה שמאז ביצוע העבירות לא חזר הנאשם להסתבך ואף לא מהתסקיר החיובי אולם טענה כי מאחר ולא הוכח קשר סיבתי בין ההתמכרות של הנאשם לבין ביצוע העבירות, לא ניתן לומר כי הנאשם השתקם באופן המצדיק סטיה לקולה מהמתחם. התובעת הדגישה כי גם בהרשעתו האחרונה טען הנאשם כי הוא מצוי בהליך שיקומי ולמרות זאת ביצע את העבירות במסגרת התיק הנוכחי. משכך עתרה המאשימה למקם את עונשו של הנאשם ברף העליון של מתחמי הענישה ולהשית עליו שלוש שנות מאסר כעונש כולל בנוסף למאסר על תנאי ופיצוי מוסכם בסך 6,000 ₪.

5. **ב"כ הנאשם**, הביע בראשית טיעוניו תמיהה על עמדתה העונשית של המאשימה. הסנגור התייחס בהרחבה להליך הטיפולי והשיקומי הארוך והמשמעותי (כשלוש שנים) שעבר הנאשם כמפורט בתסקיר שירות המבחן וכפי שעולה מהשתתפותו כמרצה בכנס על הימורים (ס/1) ומתלושי משכורת (ס/2). ראייה להליך השיקומי מצויה בעובדה שהנאשם נבחר להרצות מטעם עמותת אפשר על בעיית ההימורים והתמכרות כעולה מתמונות שהגיש (ס/1). הסנגור הדגיש כי אכן מדובר בעבירות חמורות אולם עמדת המאשימה לענישה מתאימה לטיעון ביום ההרשעה ומתעלמת מן העובדה שבחלוף השנים התגייס הנאשם לטיפול. בנוסף טען שאין דוגמא לענישה כפי המבוקש על ידי המאשימה גם מבלי שהתקבל תסקיר חיובי. הסנגור רואה קשר ישיר בין ההתמכרות לבין ביצוע

העבירה שכן כל העבירות הן עבירות רכוש ואפילו בעת שהנאשם נתפס הפעם לא היה כל שימוש בכוח או ניסיון להימלט. לטענת ההגנה התא המשפחתי הוא נקודת השינוי בחיי הנאשם שכיום הוא אב לשניים. הסנגור לא ביקש לאמץ את התסקיר כלשונו ועתר לגזור על הנאשם עונש מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות בנוסף לפיצוי, מאסר על תנאי וצו מבחן ממושך.

6. **הנאשם בדבריו** הביע התנצלות חרטה ובושה על מעשיו. בדבריו סיפר על ההליך השיקומי האמיתי שעבר לעומת הזדמנויות קודמות כאשר בשלב זה בחייו הפך לאיש משפחה ואב לילדים קטנים. הנאשם סיפר בגאווה על כך שנבחר על ידי עמותת אפשר להרצות בכנס על השינוי החיובי שעבר. עוד התייחס לגורמי התמיכה של משפחתו, במיוחד אחיו ואימו וביקש לתת לו הזדמנות לחזור לתפקוד נורמטיבי בחיק משפחתו.

7. לאחר שמיעת הטיעונים לעונש הפניתי את הנאשם לממונה על עבודות שירות אשר מצא אותו כשיר לריצוי מאסר בדרך זו (חוו"ד מיום 01.07.20).

דין והכרעה

8. **הערכים המוגנים, נסיבות ביצוע העבירה ומידת הפגיעה בערכים מוגנים** - ברגע בו נכנס אדם לביתו של אחר בכוונה לבצע גניבה או פשע מופרים על אתר ערכים בסיסיים ביותר של בטחון הפרט, קניינו הפרטי והזכות לפרטיות. תחושת הפלישה למרחב הפרטי ואובדן הביטחון מוחשית מאד כאשר הפלישה היא לתוך הארונות והמגירות וידיים זרות משליכות חפצים פרטיים תכשיטים ופריטים שבעלי הדירה צוברים לאורך חייהם. האינטרס הציבורי מחייב הגנה על הפרט ועל רכושו והדרך להגשמתו מחייבת ענישה משמעותית, כפי שטענה התובעת וכפי שהבהיר לא אחת בית המשפט העליון (ראו למשל רע"פ 8114/10 **רדיאן רשיד אבו חדיד נ' מדינת ישראל** (7.11.2010)). דבריו הקולעים של כב' השופט ח' מלצר בע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אואזנה** (31.12.08), מצוטטים שוב ושוב בפסיקה משום שיש בהם זיקוק של תחושת הפגיעה והמחשת עוצמת ההתנגשות בין העבירה לבין הערכים המוגנים.

9. **מדיניות הענישה ומתחם העונש ההולם** - עיון במדיניות הענישה הנוהגת מלמד כי בגין עבירת התפרצות נגזרים עונשי מאסר ממשיים, והכל בהתאם למספר הפריצות, לרכוש שנגנב, לנזק שנגרם ולמידת התחכום. צודקת המאשימה כי מדיניות הענישה בעבירת התפרצות לדירה יציבה ומושרשת וברגיל נקבע מתחם הנע בין 12 לבין 24 חודשי מאסר בפועל, ראו למשל רע"פ 7683/13, **פרלמן נ' מדינת ישראל** (מיום 23.04.14), רע"פ 1600/15, **בועזי נ' מדינת ישראל** (פסק דין מיום 27.04.15) ועפ"ג 56440-06-14 **מ.י. נ' אלברז** (2014). לצד זאת ניתן למצוא גם פסיקה אחרת שבה רף המתחם נמוך יתר, למשל:

א. רע"פ 3250/16 **שימחייאב נ' מדינת ישראל** (20.4.16), המבקש הורשע בעבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה. המבקש התפרץ לבית מגורים וגנב רכוש יקר ערך הכולל מחשבים נישאים ותכשיטים. בימ"ש קמא קבע מתחם בין 4-12 חודשי מאסר וגזר עליו 6 חוד' מאסר בע"ש, מע"ת ופיצוי למתלוננת. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

ב. רע"פ 2423/15 **גולדנברג נ' מדינת ישראל** (8.4.15), המבקש הורשע בעבירות של התפרצות למקום מגורים והפרת הוראה חוקית. המבקש התפרץ יחד עם חברו לדירת מגורים. חברו עקר את רשת החלון ומסר אותה למבקש. למשמע הרעש הגיע המתלונן ששהה בדירה והבחין בחברו של המבקש קופץ

מהחלון. בימ"ש קמא קבע שמתחם העונש נע בין 6 חוד' מאסר ל-30 חוד' מאסר. המבקש לא נמצא מתאים לע"ש ונגזרו עליו 45 ימי מאסר ומע"ת. המדינה ערערה על קולת העונש ובית המשפט המחוזי החמיר עונשו ל-6 חוד' מאסר בפועל חלף 45 ימי מאסר שכבר ריצה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

10. במקרה שלפני אין ספק שמדובר במעשים שתוכננו היטב ולא מדובר במעידה רגעית. שקלתי פוטנציאל הנזק ואף הנזק שנגרם בפועל, הפגיעה הממשית בערכים המוגנים, הביצוע בצוותא ומדיניות הענישה הנוהגת ואני קובעת כי **מתחם העונש ההולם באישום הראשון נע מ-12 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר בפועל**. מתחם זה כולל בחובו גם את העבירות הנלוות ולא מצאתי כי אלו מצדיקות קביעת מתחם מחמיר יותר כעתירת המאשימה.

11. האישום השני מתאר אף הוא התארגנות מקדימה, תכנון ושיתוף פעולה עם אחר. מדיניות הענישה **בעבירות הסגת גבול וגניבה מתייחסת למתחם שבין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל**, ראו בהקשר זה למשל ת"פ (שלום ת"א) 5614-04-16 מדינת ישראל נ' שמחי (22.10.18) וכן ת"פ (שלום ת"א) 56657-09-14 מדינת ישראל נ' לוי (מיום 02.03.17) וההפניות שם.

12. הפסיקה מרובה בעבירות אלו וניתן לאתר בה מקרים רבים בהם הסתפקו בתי המשפט בענישה שיקומית. השיקולים לבחירת נתיב שיקום משתנים בין מקרה למקרה:

א. ע"פ 370/14, **סלפית נ' מדינת ישראל** (פסק דין מיום 25.08.14) - המשיב ואחרים קשרו קשר ביניהם, הגיעו לביתו של המתלונן. הנאשמים פירקו את הצילינדר בדלת הכניסה, נכנסו לבית וגנבו מתוכו מחשב נייד, מחשב לוח ומגבות. על-פי אישום אחר קשר המשיב עם נאשמים נוספים, קשר לביצוע פשע או עוון. בהתאם לתכנית הקשר, הגיעו נאשמים אלה לביתה של המתלוננת, הסיטו את מצלמות האבטחה שכוונו לעבר הבית, נכנסו לבית וגנבו מתוכו תכשיטים, כסף וארבעה מחשבים ניידים. בית המשפט קבע, כי "מתחם הענישה ההולם בעבירות ההתפרצות, ביצוע הגניבה וקשירת הקשר נע בין **ששה חודשי מאסר - בין בעבודות שירות ובין לריצוי של ממש - לבין עשרים חודשים**". נדון לשבעה חודשי מאסר ומע"ת. בית המשפט העליון קבע "איננו סבורים כי נפל פגם במתחם הענישה שנקבע על-ידי בית משפט קמא אשר נראה כי הוא משקף, מחד גיסא, את חומרת מעשי העבירה ואת האופן בו בוצעו (בצוותא ותוך תכנון מוקדם), ומאידך גיסא, את העובדה שנסיונות ביצועם אכן אינם ממקמות אותם ברף העליון של החומרה. בית המשפט העליון הפחית את עונש המאסר לשישה חודשי מאסר בע"ש בשל סיכויי שיקום ואחדות הענישה.

ב. רע"פ 2180/14, **שמואלי נ' מדינת ישראל** (פסק דין מיום 24.04.14) - בהיותו בן שמונה-עשרה ומספר חודשים, התפרץ המבקש לדירות מגורים של שכניו וגנב מהן חפצי ערך, בשלוש הזדמנויות שונות. הורשע המבקש בעבירות של התפרצות למקום מגורים נקבע מתחם העונש ההולם את העבירות בהן הורשע המבקש, **נע בין 4 ל-24 חודשי מאסר בפועל**. עקב גילו ושיקולי שיקום המלצת שירות המבחן. ביטל בית המשפט את הרשעתו של המבקש והטיל עליו צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 360 שעות, וכן צו מבחן למשך שנה. בבית המשפט המחוזי הורה על הרשעתו נוכח סוג העבירה העונש נותר כפי שנגזר, אושר בעליון.

ג. רע"פ 2423/15, **גולדנברג נ' מדינת ישראל** (פסק דין מיום 08.04.15) - לפי עובדות כתב האישום,

התפרץ המבקש יחד עם חברו לדירת מגורים, במהלך ההתפרצות לדירה, עקר חברו של המבקש את הרשת מחלון הדירה בקומה הראשונה, בכונה להיכנס יחדיו לתוך הדירה דרך הפתח שנוצר. את הרשת מסר החבר לידי המבקש שעמד בסמוך אליו. למשמע רעש מכיוון מטבח הדירה, הגיע המתלונן המתגורר בדירה למטבח, אז הבחין בדמותו של חברו של המבקש בעת שקפץ מחלון הדירה ונמלט. את הרשת שפירקו מחלון הדירה, זרקו המבקש וחברו לאחר מכן בסמוך. בית המשפט השלום קבע מתחם העונש ההולם לעבירת התפרצות לבית מגורים נע **בין 6 חודשי מאסר ל- 30 חודשי מאסר**. שירות המבחן שלפיו הומלץ להטיל על המבקש צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 220 שעות ועונש מותנה בלבד. נוכח הנסיבות הקלות יחסית שבהן בוצעה העבירה; גילו הצעיר של המבקש והעובדה כי הוא ניהל אורח חיים חיובי ללא הרשעות מן העת האחרונה. בהמשך נדון גם בעברה של בהפרת הוראה חוקית. המשיבה הודיעה כי אינה מבקשת להחמיר בעונשו של המבקש בשל העבירה הנוספת שבה הורשע. הנאשם נדון למאסר למשך 45 ימים, וסיים את ריצוי עונשו. במסגרת הערעור במחוזי הוחמר עונש המאסר והועמד על 6 חודשי מאסר בפועל. הערעור בבית המשפט העליון נדחה.

13. **העונש המתאים לנאשם** - המקרה שלפני מדגים היטב כיצד נראית נקודת המפגש בין הפגיעה בערכים המוגנים לבין אינטרס השיקום של הנאשם. המחוקק חזה מראש אפשרות זו של התנגשות חזיתית ואפשר בסעיף 40ד לחוק סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם במקרים המתאימים. על פי לשון החוק "בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם, אם מצא שהנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם". בית המשפט העליון קבע כי יש להצביע על פוטנציאל שיקומי גבוה (ע"פ 1903/13 **עיאשה נ' מדינת ישראל** (14.7.2013)), עליו ניתן ללמוד, בין היתר, מעברו של הנאשם; משיתוף הפעולה עם רשויות החוק ועם שירות המבחן; ומקיומה של תמיכה והתגייסות משפחתית לצידו של הנאשם. כל המדדים שהציב בית המשפט לבחינה מתקיימים בעניינו של הנאשם והצטרפותם יחד מלמדת על סיכוי ממשי לשיקום. עברו המכביד מצד אחד מחמיר את מצבו ביום הדין אולם מצד שני הוא המצביע ביתר שאת על שיקום ועל הישגי הנאשם בטיפול. מאחר וחלפו שלוש וחצי שנים מאז ביצוע העבירות, מדובר על פרק זמן משמעותי של שינוי, בחירת דרך חדשה ללא הסתבכות בעבירות חדשות. שיתוף הפעולה של הנאשם היה מלא. הן בדרך של הודאה בכתב האישום והן בדרך של התגייסות לטיפול. לאחר שנות התמכרות רבות וניהול אורח חיים עברייני עלה הנאשם על דרך המלך והצליח לדבוק בדרך חדשה. יחד עם הנאשם צועדים עתה גם אשתו וילדיו. שירות המבחן העריך שהיותו הורה ורצונו להיות הורה מיטיב לילדיו היא נקודת מפנה חשובה ובעלת ערך בהפחתת הסיכון.

14. לנאשם הרשעות קודמות רבות באותן עבירות ממש כפי שעולה ברורות מגיליון ההרשעות הקודמות שלו (ת/3). הנאשם ריצה מאסרים והוא מכיר היטב את צידו הפנימי של תא המאסר. דווקא משום כך, הליך השיקום שעבר הוא בעל משמעות ומצביע על שינוי עומק באורחות חייו. הרשעתו האחרונה של הנאשם משנת 2013 ומאז נפתח התיק הנוכחי בשנת 2016 ולאחר שהחל בהליך הטיפול אשר נוגע בבעיית ההתמכרות להימורים ממנה סבל, לא היו הסתבכויות נוספות. אפשר בהחלט שתחילתו של הטיפול ברצון לרווח משני בדרך של הקלה בענישה אולם בחלוף שלוש שנות טיפול הצליח הנאשם לעבור שינוי ממשי בחייו. לא מדובר בטיפול קצר מועד אלא בשלוש שנים של שיתוף פעולה מלא כאשר גורמי הטיפול מציניים כי הנאשם הפיק תועלת מההליך ופעל לשינוי דפוסיים בעייתיים. לראשונה הבין הנאשם השלכות ההתמכרות על חייו והצליח לבחון מעשיו באופן ביקורתי. הנאשם לא רק ביטא מוטיבציה לשיקום אלא צעד בדרך ופעל באופן אקטיבי כדי להוציא את עצמו ממעגל עבריינות חוזרת ומסלימה. לא מדובר בהצהרה על כוונות אלא בהתקדמות שתוצאותיה ניכרות כבר עכשיו במציאות. יש מקום לאופטימיות כי מדובר בשינוי שהנאשם יאחז בו בשתי ידיו ולא ירפה.

15. אכן הסטייה ממתחם העונש ההולם היא משמעותית מאד במקרה שלפני. יש וסטייה ממתחם מתבטאת בקיצור של משך המאסר בפועל. במקרה שלפני מצאתי שהסטייה מן המתחם משמעה הותרת הנאשם מחוץ לכלא. כאשר על הכף האחת עונש מאסר לא קצר ועל הכף השניה שלוש וחצי שנות שיקום וחשש כי מאסר, גם אם קצר יותר, יביא לנסיגה ואבדן הישגי הטיפול ובשים לב לטיב העבירות, מצאתי להעדיף במקרה זה את אינטרס השיקום. שיקום אינו מילת קסם ולא ניתן להודיע כי הושלם ולא תהיה עוד חזרה לאחור. לא בכדי איפשר המחוקק גם סיכוי לשיקום ולא רק הישג מנוי וגמור. על מנת להוסיף ולבסס את הטיפול ולבקשת הנאשם עצמו מצאתי להעמידו בצו מבחן. צו זה יבטיח המשך טיפול אך בנוסף יש לו צד עונשי שיהווה חגורת הגנה נוספת. אם יפר הנאשם את צו המבחן ישוב לבית המשפט והפעם ייגזר עליו עונש על פי מתחמי הענישה שקבעתי.

סוף דבר - אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **9 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות.** הנאשם יבצע את עבודות השירות במרכז קשת תמנע, ברחוב תמנע 23 בחולון, וזאת במשך חמישה ימים בשבוע על פי טווח השעות הקבוע בחוק העונשין, מועד תחילת עבודות שירות הינו ביום 16.08.20 והן תהיינה בפיקוח מפקח אחראי רס"ב צ'יקו בני אסף טלפון 0506095444.

על הנאשם להתייצב לפני מפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה בתאריך תחילת העבודה, בשעה 08:00, במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות שירות, ת"ד 81, רמלה.

אני מודיעה לנאשם כי עליו להודיע לממונה על כל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו, וכן עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, שכן אי מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח, עלול להביא להפסקתן ולכליאה במתקן כליאה.

- ב. **9 חודשי מאסר על תנאי** והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע.
- ג. **5 חודשי מאסר על תנאי** והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון.
- ד. **פיצוי בסך 6,000 ₪** (הפיצוי הופקד). ב"כ המאשימה תעביר פרטי מתלון לתיק בית המשפט בתוך 7 ימים מהיום.
- ה. **אני מעמידה את הנאשם בצו מבחן למשך 12 חודשים מהיום.** הובהרו לנאשם תוצאות אי עמידתו במבחן כולל האפשרות לגזור את עונשו מחדש בשל הפרת צו המבחן.

ניתן צו כללי למוצגים לפי שיקול דעת קצין המשטרה. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם עפ"י החלטת קצין משטרה.

ככל שהופקד פיקדון בתיק או בתיק המעצרים הקשור לתיק זה ובהעדר מניעה על פי דין, יוחזר הפיקדון למפקיד או לידי מי מטעמו עפ"י יפוי כוח.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות מבחן.

ניתן היום, כ"ג תמוז תש"פ, 15 יולי 2020, בהעדר הצדדים.